

[Annelise Gottfredsen]

Udvalget til valgs prøvelse har i et møde i dag behandlet denne sag, og jeg kan herefter på udvalgets vegne afgive følgende:

Indstilling

Lærer Holger Graversen godkendes som midlertidigt medlem af folketinget fra og med den 16. februar 1984.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Udvalgets ovennævnte indstilling vedtoges enstemmigt med 108 stemmer.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 1:

Forespørgsel til statsministeren og energiministerens [om atomkraftens økonomi].

Af Riishøj (SF), Jytte Hilden (S) og Tinning (VS) m.fl.

(Forespørgslen anmeldt 10/2 84).

Anden næstformand (Mette Madsen):

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg tingets samtykke dertil som givet. (Ophold). Det er givet.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Forhandling om redegørelse nr. R 2:

Arbejdsministerens redegørelse af 6. februar 1984 om arbejdstidspolitik.

(Redegørelsen anmeldt 6/2 84. Redegørelsen givet 6/2 84. Meddelelse om forhandling 7/2 84).

Anden næstformand (Mette Madsen):

Inden vi går i gang med forhandlingen, skal jeg give den praktiske oplysning, at det er hensigten at holde frokostpause fra ca. kl. 11.45 til kl. 13.00.

Forhandling

Svend Auken (S):

Folketinget erkender, at både beskæftigelsesmæssige og menneskelige hensyn gør det nødvendigt at vurdere en nedsættelse af arbejdstiden og at arbejde henimod en bedre fordeling af arbejde, uddannelse og fritid i den enkeltes livsforløb.

Med sigte på at tilvejebringe et grundlag for at vurdere de samfundsmæssige virkninger af en sådan samlet arbejdstidspolitik opfordres regeringen til at indlede drøftelser med arbejdsmarkedets parter og til at give folketinget en redegørelse herom inden udgangen af 1983.

Det er ikke et citat fra et forslag til en dagsorden. Det er den ordrette gengivelse af, hvad folketinget allerede har besluttet, og det, vi i dag skal tage stilling til, er, om den opgave, som folketinget med et stort flertal pålagde regeringen, er løst tilfredsstillende.

Man skal notere sig, at der i dagsordenen er tale om en erkendelse, som folketinget har om de alvorlige beskæftigelsesmæssige og menneskelige hensyn, der gør en aktiv arbejdstidspolitik nødvendig, en målsætning, der er fastslået, om en bedre fordeling, at vi skal arbejde henimod en bedre fordeling af arbejde, uddannelse og fritid i den enkeltes livsforløb, og en aktionsplan, der pålægger arbejdsministeren at indlede drøftelser med parterne med det formål at tilvejebringe et grundlag for en vurdering af de samfundsmæssige virkninger af en sådan samlet arbejdstidspolitik, dvs. møder, dvs. forhandlinger, dvs. analysegrupper, dvs. forsøg på på dette meget vanskelige område at nå frem til det, man kunne kalde en overensstemmelse, en consensus om perspektiverne, så langt det overhovedet er gørligt.

Vi ved, at dele af en sådan arbejdstidspolitik skal gennemføres i folketinget, vi ved, at andet stof skal finde sin afslutning på arbejdsmarkedet. Vi ved også, at noget kan ligge på grænsen mellem lovgivningsstof og overenskomststof, men der er en række fælles problemer om beskæftigelse, konkurrenceevne, investeringer, betalingsbalance, offentlige finanser samt de mange positive menneskelige værdier, gevinster, de uådgribelige resultater af en aktiv arbejdstidspolitik.

Vi ved også, at der mellem organisationerne er problemer på arbejdsmarkedet, men at der i befolkningen som her i folketinget er et stort flertal, der ønsker en aktiv arbejdstids-